Kraków, dnia 1 sierpnia 1936 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 15.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

103

ROZPORZĄDZENIE TYMCZASOWEGO WYDZIAŁU SAMORZĄDOWEGO w likwidacji

z dnia 24 stycznia 1936 r.

o poborze specjalnych dopłat na utrzymanie szpitali powszechnych w czterech województwach małopolskich w roku budżetowym 1936/37.

Na podstawie art. 32. ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 września 1932 r. (Dz. U, R. P. Nr. 106, poz. 884) tudzież § 20 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317) pobierane będą od gmin miejskich i powiatowych Związków komunalnych w Województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem w roku budżetowym 1936|37 specjalne dopłaty na częściowe pokrycie wydatków na szpitalnictwo Małopolskie według następujących zasad:

§ 1. Sumę specjalnych dopłat na pokrycie części niedoboru budżetowego Tymczasowego w likwidacji na rok 1936|37 na utrzymanie szpitalnictwa, ustanawia się w kwocie 2,000.000 zł.

§ 2. Za podstawę rozkładu tych dopłat specjalnych na poszczególne miasta i powiaty służy przeciętna roczna ilość dni leczenia w trzechleciu 1932|33 do 1934|35 według przynależności leczonych do każdego miasta względnie powiatu. Przypadające na każde miasto i na każdy powiat dopłaty oblicza i podaje do wiadomości zarządów miast i powiatowych związków komunalnych T Wydział Samorządowy w likw.

§ 3. Zarządy miast i Wydziały powiatowe obowiązane są przypadające na nie dopłaty wstawić do swych budżetów i pokryć, je ze swych dochodów.

Dopłaty winny być uiszczone w 6-ciu równych ratach płatnych:

I-sza do dnia 15 maja 1936.
II-ga do dnia 15 lipca 1936.
III-cia do dnia 15 września 1936.
IV-ta do dnia 15 listopada 1936.
V-ta do dnia 15 stycznia 1937.
VI ta do dnia 15 marca 1937.

§ 4. Spory wynikłe między Związkami komunalnemi, a T. Wydziałem Samorządowym w likw. o stosowanie art. 32 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, rozstrzyga Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w dzienniku urzędowym Województwa.

Wojewoda lwowski: **Belina Prażmowski.**

104

ROZPORZĄDZENIE WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO W KRAKOWIE

z dnia 13 lipca 1936 r.

o przepisach bezpiecznego prowadzenia zakładów górniczych.

Na podstawie art. 147 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. o Prawie Górniczem (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 85, poz. 654) Wyższy Urząd Górniczy w Krakowie zarządza co następuje:

§ 1. Wyższy Urząd Górniczy w Krakowie utrzymuje nadal w mocy na obszarze podlegającej mu części Województwa Krakowskiego (miasto Kraków i powiaty: Bialski, Bocheński, Brzeski, Chrzanowski, Krakowski, Myślenicki, Nowotarski, Wadowicki i Żywiecki), wydane na zasadzie austrjackiej Powszechnej Ustawy Górniczej z dnia 23 maja 1854 r. przez Okręgowy Urząd Górniczy w Krakowie w dniu 10 sierpnia 1927 r.

L. 3855|27, „Przepisy górniczo-policyjne dla kopalń minerałów zastrzeżonych, znajdujących się w rejonie Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie“ oraz wydane przez ten sam Urząd w dniu 10 lipca 1929 r. L. 3778|29: „Przepisy dla materjałów wybuchowych dla kopalń położonych w rejonie Okręgowego Urzędu Górniczego w Krakowie, będące uzupełnieniem ogólnych przepisów górniczo-policyjnych z dnia 10 sierpnia 1927 r. L. 3855|27, R.IX. o robocie strzelanej“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Prezes: A Dąbkowicz.

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 8 lipca 1936 r.

w sprawie przepisów miejscowych o zapatrywaniu ludności w wodę w uzdrowisku Krzeszowice.

Na podstawie art. 410 pkt. 9 i art. 415 pkt. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz, 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), na wniosek Wojewody krakowskiego z dnia 25 październik 1935 r, Nr. K. B. B. II-14-4. oparty na uchwale Komisji Uzdrowiskowej w Krzeszowicach, zarządzam, co następuje:

I. POSTANOWIENIE OGÓLNE

Obowiązek połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

§ 1. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże lub przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak niż 1 rok od daty otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1-ym, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na którym znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§ 2. Nieruchomości prywatne, niezabudowane budynkami, określonemi w § 1, w chwili otwarcia miejskiego wodociągu na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynku do użytku.

Przepisy § 1 jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu nie wprowadzają przymusu pobierania wody dla celów technicznych i przemysłowych, jak również nie mają zastosowania do nieruchomości zaopatrzonych z własnych urządzeń w wodę, zdatną do picia, o ile właściciel nieruchomości udowodni, że urządzenia te stale i pewnie dostarczają wodę zdatną do picia.

§ 3. O terminie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 4. W razie niezastosowania się właściciela nieruchomości do przepisów § 1 i § 2 ust. 1 Zarząd Miejski ma prawo połączyć tę nieruchomość z wodociągiem miejskim i urządzić na niej jeden lub w razie potrzeby kilka punktów odbiorczych wody (zdrojów) na koszt właściciela.

Połączenie wodociągu domowego z wodociągiem gminnym.

§ 5. Połączenia domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim na przestrzeni od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonem na jego umieszczenie do rurociągu ulicznego, wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości określonej przez Zarząd Miejski — Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Połączenia te na przestrzeni od zaworu głównego do rurociągu ulicznego stanowią własność gminy i będą na jej koszt utrzymywane.

Zwolnienie od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

§ 6. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski wyjątkowo może zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku zwolnienie traci swą ważność.

Kolonjom robotniczym i właścicielom domów skromnie wyposażonych, domów o małych mieszkaniach oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym Zarząd Miejski może zezwolić, do czasu zmiany charakteru zabudowania, na urządzenie ich kosztem w obrębie nieruchomości zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego, zamiast zwykłych domowych urządzeń wodociągowych.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§ 7. W przypadkach, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest niewystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich lub wysoko położonych budynków, właściciel nieruchomości jest obowiązany zastosować odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Wykonywanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§ 8. Domowe urządzenia wodociągowe powinny być wykonane przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wraz z późniejszemi zmianami.

Właściciel nieruchomości, zamierzający urządzić na niej wodociąg domowy i połączyć go z wodociągiem miejskim, powinien zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie danych technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu wodociągowego.

Dane te Zarząd Miejski powinien udzielić w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§ 9. Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego po wykonaniu domowych urządzeń wodociągowych może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnienie do wysokości 8 atmosfer i udzieleniu pozwolenia na na użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia wodociągowe.

§ 10. Urządzenia wodociągowe, wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalająco wytrzymują próbę na 8 atmosfer ciśnienia, i o ile przez Zarząd Miejski stwierdzonem zostanie, że nie wykazują zbyt znacznych technicznych odchyleń od niniejszych przepisów.

Zarząd Miejski może zarządzić zasypapanie istniejących studzien, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

§ 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenia z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia w instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdem zauważonem uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonywanie wszelkich robót napołączeniu z wodociągiem miejskim od wentyla spustowego z wodomierzem włącznie należy do Zarządu Miejskiego.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12. Zarząd Miejski poza przypadkami, przewidzianemi w obowiązujących przepisach o wstrzymaniu dopływu wody do wodociągów domowych, może zarządzić wstrzymanie tego dopływu w następujących przypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków grożących niebezpieczeństwem;

2) w razie stwierdzenia, że woda w wociągu jest zanieczyszczona w sposób dla zdrowia szkodliwy;

3) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych,

4) jeżeli odbiorca, pobierający wodę dla celów przemysłowych, zalega z opłatami za wodę,

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki wyżej wskazane dowody nie ustaną.

W razie nieusunięcia przez właściciela nieruchomości braków instalacji, określonych

wyżej w pkt. 1 w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczaniu wody.

§ 13. Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą, jakoteż wskutek robót, wykonywanych przez Zarząd Miejski dla rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu, lub też spowodowane przyczynami, wskazanemi w § 12, nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamiarzonej przerwie zainteresowani powinni być możliwie na czas zawiadamiani.

Kontrola domowych urządzeń wodociągowych.

§ 14. W celu kontroli domowych urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18 do godziny 8.

Opłaty za korzystanie z wody.

§ 15. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem gminnym albo powinny były być połączone z tym wodociągiem w myśl § 1 i § 2, tudzież za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie' Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za wodę, zużytą dla celów domowych, pobiera Zarząd Miejski według swego uznania ryczałtowo lub w|g miesięcznych wskazań wodomierzy.

Opłaty ryczałtowe nie mogą być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę według wskazań wodomierza nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych.

Celem kontroli pobierania wody Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo wstawienia wodomierza do każdego połączenia domowego z tem, że za założenie, utrzymanie i korzystanie z takiego wodomierza nie będą pobierane żadne opłaty.

Zwolnienie właściciela nieruchomości od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim (§ 6) nie zwalnia go od obowiązku uiszczania ryczałtowych opłat wodociągowych, przewidzianych w § 54.

§ 16. Opłaty za wodę, używaną dla celów przemysłowych, będą pobierane w|g. specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie.

§ 17. Opłatę za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

O ile w poszczególnych mieszkaniach zostaną umieszczone osobne wodomierze Zarząd Miejski może pobierać opłatę za wodę bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Odpowiedzialność za zniszczenie lub uszkodzenie wodomierza, wynikłe z winy użytkowcy, ponoszą właściciele nieruchomości (ust. 1) lub lokator (ust. 2).

Pracownicy miejscy odczytują wskazania wodomierza, w obecności osób odpowiedzialnych za jego uszkodzenie (ust. 3) lub ich pełnomocników albo członków rodziny.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości z powodu braku dostępu do wodomierza dwa razy z rzędu nie można było dokonać odczytu, koszta trzeciego odczytu i następnych ponosi właściciel nieruchomości.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Zarządu Miejskiego.

§ 18. Za prawo korzystania ze wspólnych zdrojów i studzien (§ 6) właściciele nieruchomości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają opłatę według taryfy (§ 54 pkt. 1 lit. c).

§ 19 Od lokali niezajętych nie pobiera się opłat ryczałtowych z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza, do pokrycia której obowiązany jest właściciel nieruchomości.

§ 20. Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza ogólnego.

§ 21. W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do kasy Zarządu Miejskiego na koszta badania kwotę ustaloną w taryfie.

Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach, ustalonych przez Główny Urząd Miar. W razie przekroczenia tych granic, koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przyczem w tym wypadku w następnym okre-

sie obrachunkowym potrąca się z rachunku sumę, wpłaconą na koszt sprawdzenia wodomierza oraz potrąca lub dolicza koszt wody, błędnie wykazanej bądź nie wykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 22. Jeśliby przy pobieraniu opłat za wodę według wskazań wodomierza okazało się, że wodomierz działa wadliwie i zachodzi obawa, że nie wskazał w danym miesiącu ilości rzeczywiście pobranej wody, to ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej, otrzymanej według wskazań wodomierza za 2 miesiące: poprzedzający zepsucie się wodomierza i następny po ustawieniu nowego wodomierza.

§ 23. Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14-tu dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miejskiego połączone z udzieleniem pozwolenia, uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Należności nieuiszczone w terminie będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. WARUNKI TECHNICZNE

Materjał części instalacyjnych.

§ 24. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materjałów, nie wywierających wpływu na jakość wody.

Zawor główny.

§ 25. Domowe urządzenia wodociągowe powinny posiadać przy wodomierzu od strony nieruchomości własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego jej opróżnienia. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiedniemi spadkami dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

Wodomierz.

§ 26. Wodomierz domowy powinien być umieszczony w piwnicy, a w razie gdy jest to niemożliwe, zewnątrz budynku w studzience o wymiarach, wynoszących co najmniej 0,8 x 1,3 m. i o głębokości 1,8 m. z materjału trwałego niegnijącego, ani kruszejącego, jak np. cegły, kamienia, betonu, żelazo-betonu i t. p.

Studzienka powinna posiadać klamry żelazne dla schodzenia oraz otwór włazowy o średnicy 0,6 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacji poza budynkami.

§ 27. Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone przynajmniej na głębokości 1 m 50 cm pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamkinęcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynku.

§ 28. Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe, po ścianach wewnętrzych. W razie koniecznej potrzeby prowadzenia rury w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości co najmniej 0,3 m, pod podłogą. Zabrania się przytem układania rur pod twardą podłogą na podłożu betonowem. Przeprowadzanie rur na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian albo w bruzdach ściennych z pozostawieniem izolacji powietrznej dookoła rur. Bruzdy te mogą być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie. Zamurowanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były zabezpieczone od zamarzania oraz od uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian zapomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer w odstępach co najwyżej 3 metrowych.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamarzaniu podczas silniejszych mrozów, należy je izolować (otulić) złemi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy i spustowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§ 29. Pod wylotem wodociągowym po-

winno się znajdować odpowiednie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach.

Zabrania się używania kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle.

Przed wannami, zbiornikami klozetowemi i pisuarowemi należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory.

Zabronionem jest bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu, jak również ustawianie na poddaszach zbiorników, bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową, tudzież bezpośrednie łączenie rur wodociągowych z jakiemikolwiek przyborami kanalizacyjnemi.

Średnica wylotów i przewodów.

§ 30. Średnice wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 13 mm.

b) wylot nad wanną, dużem zlewem lub zmywakiem (restauracyjnym) — 20 mm.

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 26 mm.

d) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny co najmniej 38 mm.

Średnice przewodów do przyborów wskazanych wyżej, powinny wynosić:

Przewody do przyborów wskazanych wyżej pod literami

	a	b	c	d
				przy 38 mm
do 2 wylotów	13 mm	20 mm	32 mm	50 mm
przy 3- 6 wylotach	20 mm	26 mm	38 mm	80 mm
przy 7-10 „	26 mm	32 mm		100 mm
ponad 10 wylotów	32 mm	38 mm		100 mm

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienia, właściwa władza może zezwolić na odstępstwa od wyżej podanych w punktach a) —d) norm.

Przewody.

§ 31. Przewody wodociągowe powinny być wykonywane z rur żeliwnych kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinny być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm i większych.

Łączenie rur żeliwnych powinno być wywykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów na sznur biały, sznur smołowy i ołów. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury żelazne ocynkowane mogą być z reguły używane tylko za przewody wewnątrz budynku, O ile w wypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łączenie rur żelaznych ocynkowanych powinno być wykonane na kształtki i łączniki z gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonywane zapomocą kształtek, t. zw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być stosowane tylko dla takich przewodów, z których woda nie może być czerpana do picia, gotowania i t. p.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonywane zapomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych żeliwnych kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur żelaznych obustronnie ocynkowanych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	13 mm	grubość	ścianek	2,5	mm
„	20 „	„	„	2,5	„
„	26 „	„	„	3,25	„
„	32 „	„	„	3,5	„
„	38 „	„	„	3,5	„
„	50 „	„	„	3,5	„

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych grubościennych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	13 mm	grubość	ścianek	3,5	mm
„	20 „	„	„	4,5	„
„	26 „	„	„	5,5	„
„	32 „	„	„	6	„

Wyżej podane grubości ścianek rur żelaznych ocynkowanych i rur ołowianych obo-

wiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Średnica przewodów odpływowych.

§ 32. Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny co najmniej wynosić:

a) od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru—50 mm,

b) od kilku zlewów kuchennych, wanien umywalek lub pisuarów 70 mm,

c) od klozetów wodnych 100 mm.

Średnice przewodów odpływowych powinny co najmniej wynosić:

a) od zwykłych kuchen, pralen, łazienek pisuarów, pojedyńczych klozetów, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p. 100 mm.,

b) od dużych kuchen (restauracyjne, hotele), dwóch lub większej ilości klozetów, wpustów podwórzowych, oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych 100 do 150 mm.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą, powinny przechodzić w przewody o większe, średnicy.

Średnice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Przewody spustowe.

§ 33. Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem z linją pionową większym niż 45. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linją pionową.

Połączenia rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t.p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych, lub odwrotnie spuszczania wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 34. Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć, o ile możności, pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej w odległości 0,5 m do dachu powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm i wyprowadzona do wysokości od 0,5 do 1.0 m. ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedyńczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcia wodne.

§ 35. Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne (syfony).

Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, — zatrzymujące w sobie stale wodę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne i innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nie ulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:

przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. co najmniej 75 mm.

przy wypustach co najmniej 100 mm.

Średnice rury syfonowej powinny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. 40 mm,

przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych 50 mm,

przy miskach klozetowych 100 mm,

przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 mm.

Przyrządy kanalizacyjne, z wyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych i podłogowych, powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać co najmnie przekrojowi syfonu w świetle. Wpusty piw niczne i podłogowe powinny być zaopatrzo ne w kratki odejmowane. Miski klozetowe kratek nie powinny posiadać.

Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

Urządzenia zlewowe.

§ 36. Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczowniki), posiadające powierzchnię, dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć otwory łatwo dostępne do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

Wanny.

§ 37. Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawiane w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie zapomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcia syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Klozety i pisuary.

§ 38. Klozety i pisuary powinny być urządzane w sposób podany niżej i powinny być przemywane czystą wodą.

System misek klozetowych może być dowolny, z tem jednakże, żeby posiadały one zamknięcia wodne umieszczone bezpośrednio pod miską, żeby na misce pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm. głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłókiwana wodą.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1,25 m. W przeciwnym razie należy przeprowadzić specjalną rurę wentylacyjną.

Klozet powinien być zaopatrzony w płóczkę (zbiornik płóczący), umieszczoną nie niżej niż 1,6 metra nad siedzeniem i dającą strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rura łącząca płóczkę z miską klozetową powinna mieć co najmniej 30 mm. średnicy w świetle.

Przy każdem spłókiwaniu miski powinno się wylewać z płóczki nie mniej niż 8 litrów wody w ciągu 3-5 sekund.

Do spłókiwania misek klozetowych można zastosować i inne urządzenia spłókujące (np. przyciskowe) uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzania klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy i t. p. Prze-

mywanie misek klozetowych zapomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile gwarantują one trwałe i skuteczne działanie.

Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach oddzielonych od izb mieszkalnych. Podłoga powinna być terrakotowa, lub z innego wodoszczelnego materjału.

Ściany do wysokości 1,2 m. od podłog powinny być nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

Pomieszczenie klozetowe na jedną miskę powinno być wymiaru co najmniej 0,85x1,15 m mieć dostateczne oświetlenie dzienne lub sztuczne, oraz wentylację zapomocą oddzielnego kanału wodociągowego.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem i wentylowanem bezpośrednim wejściem z podwórza, z podłogą wodoszczelną i wzniesioną co najmniej o 15 cm, nad poziom podwórza.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, na stałe przytwierdzone do korpusu, albo w formie otwartych żłobów naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. W obu wypadkach pisuary powinny być zaopatrzone w przepisowe zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłókiwanie z oddzielnych rezerwuarków, spuszczających każdorazowo nie mniej niż 2.5 litra wody.

W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie. Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie, a dotyczących sposobu urządzenia klozetów i pisuarów.

§ 39. Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne do utrzymania czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Miski zaś włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczane w płytę wzniesioną nad posadzkę.

Siedzenia na miskach, o ile są stosowane, powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, grubości co najmniej 3 cm, umocowane na zawiasach, podnoszone ręcznie lub autmatycznie.

Rury spłókujące pomiędzy płóczką a miską mogą być ołowiane, żelazne, ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową następuje zapomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem.

Miski klozetowe siedzeniowe umocowuje się śrubami mosiężnemi do korków drewnianych, umieszczonych w posadce pod miską i zalanych zaprawą cementową.

Pisuary, zlewy, umywalnie i t. p. umieszcza się na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdza się do nich śrubami mosiężnemi, wkręconemi w zaprawione w ściany korki drewniane, bądź też ustawia się na umocowanych do ściany wspornikach.

Otwory rewizyjne.

§ 40. Na rurach odpływowych w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

Części rur odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki), mogą być umieszczone w studzienkach rewizyjnych o średnicy, wynoszącej w świetle co najmniej 0,80 m, celem dogodnego do nich dostępu.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§ 41. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Materjał przewodów.

§ 42. Przewody spustowe i wentylacyjne wewnątrz budynku, jak również ich rozgałęzienia i połączenia powinny być na całej swej długości żeliwne, z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 43. Przy wysokości pionu, nie przekraczającej 12 m, licząc od poziomu chodnika ulicy, mogą być stosowane przewody spustowe z rur kamionkowych z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane, o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury

wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał syfonów.

§ 44. Należy używać syfonów z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm — ołowiane lub mosiężne niklowane w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm—żeliwne w jednej sztuce,

c) przy średnicy 100 mm — dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż, co miska materjału,

d) przy średnicy 100 mm i więcej—przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych — żeliwne.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rury odpowiedniej średnicy i materjału.

Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c), powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spustowemi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe, z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe albo zapomocą mosiężnych łączników.

Materjał wpustów.

§ 45. Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne. Wszelkie kraty pokrywy i płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi, powinny być również zawsze żeliwne.

Materjał zmywaków.

§ 46. Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody, lub metalowe nierdzewiejące.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny powinny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim wypadku powinny być przynajmiej od wewnątrz starannie emaljowane.

Materjał misek klozetowych.

§ 47. Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

W ustępach ogólnych mogą być stosowane miski klozetowe żeliwne wewnątrz emaljowane.

Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał studzienek.

§ 48. Studziennki powinny być wykonane z najleszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

Materjał innych części kanalizacji.

§ 49. Wszelkie materjały i urządzenia, używane do robót wodociągowo-kanalizacyjnych, powinny być w najlepszych gatunkach i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materjałów i urządzeń, jeszcze nieznormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§ 50. Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t. p.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm; kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości co najmniej 60 mm.

Długość rur prostycn nie powinna przekraczać jednego metra, długość kształtek 0,6 m.

Grubość ścianek rur komionkowych powinna co najmniej wynosić:

Przy średnicy	100 mm	—	15 mm
„ „	150 „	—	17 „
„ „	200 „	—	19 „
„ „	250 „	—	22 „
„ „	300 „	—	25 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury i kształtki żeliwne.

§ 51. Rury i kształtki żeliwne do robó kanalizacyjnych powinny być kielichowe, od lewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o pzawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty, bez pęknięć, skaz, pęcherzy i t. p. posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Grubość ścianek rur żeliwnych powinna co najmniej wynosić:

przy średnicy	50 mm.	—	5 mm.
„ „	70 „	—	5 „
„ „	100 „	—	6 „
„ „	150 „	—	6 „
„ „	200 „	—	6 „

W przypadkach, w których warunk- techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane na przewody pionowe rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy	50 mm	—	3,5 mm
„ „	70 „	—	3,5 „
„ „	100 „	—	4,5 „
„ „	150 „	—	4,5 „
„ „	200 „	—	4,5 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury ołowiane.

§ 52. Rury ołowiane stosuje się następujących wymiarów:

wewnętrz. średnica	25 mm.	grub. ścianek	3 mm
„ „	30 „	„ „	3,5 „
„ „	40 „	„ „	4 „
„ „	50 „	„ „	4 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komifet Normalizacyjny

III. TARYFA OPŁAT

§ 53. Za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie, będzie pobierane:

1) Za rozpatrzenie projektu

a) domowego urządzenia wodociągowego od domu parterowego 10 zł., a ponadto od każdego piętra 5 zł

b) domowego urządzenia kanalizacyjnego 10 zł.

2) Za przeprowadzenie powtórnej próby ciśnienia 10 zł.

§ 54. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego, lub za prawo korzystania z wody będą pobierane następujące opłaty:

A. Opłaty ryczałtowe.

1) Za wodę dla użytku domowego, obliczoną według norm minimalnych, ustalonych poniżej, pobiera Zarząd Miejski:

a) po 0,30 zł. za 1 m^3 z nieruchomości połączonych z wodociągiem miejskim i posiadających urządzenia łazienkowe i klozetowe, względnie tylko urządzenia łazienkowe lub klozetowe,

b) po 0,20 zł. za 1 m^3 z nieruchomości połączonych z wodociągiem miejskim, lecz nie posiadających urządzeń ani łazienkowych ani klozetowych,

c) po 0, 15 zł. za 1 m^3 z nieruchomości zwolnionych od obowiązku połączenia z wodociągiem miejskim w myśl § 6 niniejszych przepisów.

Za minimalną normę zużycia wody przyjmuje się:

na lokal 1	—	izbowy	3 m^3	miesięcznie
„ „ 2	—	„	5 m^3	„
„ „ 3	—	„	7 m^3	„

i t. d. po 2 m^3 na każdą izbę.

Dla suteren i poddaszy normy te zmniejsza się o połowę.

Przy przekroczeniu powyższych norm zużycia wody będą pobierane za nadwyżkę wody opłaty, według wskazań wodomierza po cenach, określonych w dziale B tegoż paragrafu.

Za izbę uważa się każde pomieszczenie o powierzchni podłogi, wynoszącej co najmniej 10 m^2.

Jeżeli lokal składa się wyłącznie z izb, z których każda ma powierzchnię podłogi mniejszą od 10 m^2, wówczas dla pomieszczeń tych przyjmuje się normy zużycia wody o połowę mniejsze.

Pomieszczenia o powierzchni powyżej 36 m^2 liczy się:

od 37	do	60 m^2	za 2	—	izbowe
„ 61	„	90 m^2	„ 3	—	„
„ 91	„	120 m^2	„ 4	—	„
„ 121	„	150 m^2	„ 5	—	„

każde dalsze 30 m^2 powierzchni uważa sią za 1 izbę.

Przy obliczaniu opłst ryczałtowych nie bierze się pod uwagę pownic, szop i t. p. pomieszczeń, w których nie używa się wody, natomiast bierze się pod uwagę lokale sta-

jen, obór, garaże, tudzież sutereny mieszczące sklepy, warsztaty, przetwórnie, hodowle bydła i t. p.

2) Od właścicieli tych nieruchomości, które w oznaczonym terminie nie zostały przyłączone do wodociągu miejskiego, pobiera się opłatę po 0,30 zł. za 1 m^3 wody, obliczonej według norm wyżej podanych, poczynając od daty zaistnienia obowiązku przyłączenia.

3) Za wodę ze zdrojów ulicznych w dzielnicach, gdzie nie istnieje przymus, pobiera po 0,45 zł. od izby miesięcznie.

B. Opłaty według wskazań wodomierzy.

4) Za wodę zużytą na potrzeby domowe pobiera się za każdy metr sześcienny po 0,30 zł.

5) Za wodę, zużytą przez urzędy państwowe i samorządowe oraz w budynkach użyteczności publicznej, jak szkoły, szpitale i t.p pobiera się za 1 m^3 0, 15 zł.

6) Za wodę, zużytą przez instytucje dobroczynne, posiadające zakłady zarobkowe, pralnie, łazienki i t. p. pobiera się za 1 m^3 0, 15 zł,

7) Za wodę, zużytą przez instytucje dobroczynne, nie posiadające zakładów zarobkowych, szpitale nie należące do gminy oraz szkoły utrzymywane przez Państwo, związki samorządowe lub przez towarzystwa i instytucje opieki społesznej, pobiera się za 1 m^3 0,10 zł.

8) Za wodę zużytą przez zakłady miejskie, ochronki, sierocińce i inne instytucje społeczne i dobroczynne, których pensjonarjuszy chociażby częściowo utrzymuje Zarząd Miejski w Krzeszowicach pobiera się za 1 m^3 0,10 zł.

9) Za wodę na cele przemysłowe pobiera się przy zużyciu wody:

ponad	100 m^3	miesięcznie	— za 1 m^3	0,20 zł
„	1000 „	„	— „ „	0,17 „
„	1500 „	„	— „ „	0,15 „
„	3000 „	„	— „ „	0,12 „
„	6000 „	„	— „ „	0,10 „

powyżej 6000 m^3 miesięcznie według umowy zawartej przez Zarząd Miejski z odbiorcą.

10) Za wodę, użytą do gaszenia pożaru opłaty nie pobiera się.

W wypadkach, nieprzewidzianych w niniejszej taryfie, pobierane będą opłaty na podstawie specjalnej umowy. zawartej przez Zarząd Miejski z odbiorcą.

§ 55. Przy zastosowaniu opłat za wodę według wskazań miejskich wodomierzy, wynajmowanych odbiorcom wody, będą pobierane następujące opłaty:

1) za korzystanie z wodomierzy miesięcznie:

a) za wodomierz o śred. dopływu	13 mm	zł.	1.20
b) „ „ „ „ „	20	„ „	1,80
c) „ „ „ „ „	26	„ „	2.20
d) „ „ „ „ „	30	„ „	2.50
e) „ „ „ „ „	40	„ „	4.00
f) „ „ „ „ ,	50	„ „	10,00

Utrzymanie wodomierza w dobrym stanie obciąża Zarząd Miejski.

2) za sprawdzenie wodomierza na żądanie zainteresowanych w razie, gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm, ustalonych przez Główny Urząd Miar, będzie pobierana opłata odpowiadająca rzeczywistym wydatkom z doliczeniem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej,

3) za naprawę uszkodzeń wodomierza wywołanych z winy odbiorcy wody, — rzeczywiste koszta naprawy z dodatkiem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

4) za odczytanie wodomierza w wypadkach przewidzianych w § 17 ust. 5 będzie pobierane 3 zł.

§ 56. Za roboty, wykonane przez Zarząd Miejski na koszt właścicieli nieruchomości, pobierane będą opłaty w wysokości rzeczywistych kosztów z 12% dodatkiem na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tem jednak, że opłata za połączenia domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większą od 10-ciu metrów.

§ 57. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może odraczać i rozkładać na raty należności, przewidziane w niniejszych przepisach, jako też stosować inne ulgi przy ustalaniu i ściąganiu tych należności.

IV. WEJŚCIE W ŻYCIE PRZEPISÓW.

§ 58. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 2 miesiące od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra: Wł. Korsak
Podsekretarz Stanu.

106

ZARZĄDZENIE WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 21 lipca 1936 r.
w sprawie podziału terytorjalnej właściwości komisarzy ziemskich w Województwie Krakowskiem i ustalenia terminów urzędowania komisarzy ziemskich.

Z dniem 20 lutego 1936 r. ustalony został następujący podział terytorjalny właściwości komisarzy ziemskich w Województwie Krakowskiem

Nr. Obwodu Siedziba komisarza (podkomisarza) ziemskiego		powiaty objęte właściwością komisarza (podkomisarza) ziemskiego
I.	Jasło	jasielski, gorlicki
II.	Kraków	bocheński, chrzanowski, krakowski, m. Kraków, myślenicki,
III.	Nowy Sącz	nowosądecki, limanowski,
IV.	Nowy Targ	nowotarski,
V.	Tarnów	brzeski, dąbrowski, mielecki, ropczycki, tarnowski,
VI.	Wadowice	bialski, wadowicki, żywiecki,

Dnie urzędowania komisarzy ziemskich:

Obwód I. w biurach:

Starostwa pow. jasielskiego	piątek po 1-szym każdego miesiąca
Starostwa pow. gorlickiego	wtorek po 10-tym każdego miesiąca

Obwód II. w biurach:

Starostwa pow. bocheńskiego	każdego 1-go czwartku po 1. każdego miesiąca
Starostwa pow. chrzanowskiego	co drugi czwartek po 1-ym każdego miesiąca
Starostwa pow. myślenickiego	każdy 1-y poniedziałek po 1-ym każdego mieś.,
Starostwa pow. krakowskiego	we wszystkich dniach z wyjąt. wyżej wymien

Obwód III. w biurach:

Starostwa pow. limanowskiego	co drugi poniedziałek
Starostwa pow. nowosądeckiego	we wszystkich dniach z wyjątkiem co 2-go poniedziałku,

Obwód IV. w biurach:

Starostwa pow. nowotarskiego	czwartek każdego tygodnia

Obwód V. w biurach:

Starostwa pow. brzeskiego	we wtorek po 1-szym każdego miesiąca,
Starostwa pow. dąbrowskiego	w poniedziałek po 1-ym każdego miesiąca,
Starostwa pow. mieleckiego	we czwartek po 1-ym każdego miesiąca,
Starostwa pow. ropczyckiego	we środę po 1-szym każdego miesiąca,
Starostwa pow. tarnowskiego	we wszystkie dnie prócz wyżej wymien.

Obwód VI. w biurach:

Starostwa pow. bialskiego	każdy 1-szy piątek miesiąca.
Starostwa pow. żywieckiego	co drugą środę w miesiącu,
Starostwa pow. wadowickiego	we wszystkich dniach z wyjątkiem wyżej wymienionych.

Zarządzenie z dnia 18 listopada 1935 r. w sprawie podziału terytorjalnego właściwości komisarzy ziemskich w Województwie Krakowskim i ustalenia terminów urzędowania komisarzy ziemskich ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 28, poz. 151 z dnia 1 grudnia 1935 r. traci moc obowiązującą.

Wojewoda: **Michał Gnoiński.**

107

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 15 lipca 1936 r.

w sprawie ustalenia przeciętnych zarobków miesięcznych pracowników rolnych w województwie krakowskiem za okres od 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1937 r.

Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że na zasadzie art. 16 ustęp 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 393) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) i w myśl Instrukcji Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 października 1935 r., wydanej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie sposobu nstalania przeciętnych zarobków pracowników rolnych (Monitor Polski Nr. 255 z dnia 6 listopada 1935 r., poz. 302) ustalił przeciętne zarobki miesięczne pracowników rolnych w województwie krakowskiem za okres od 1 kwietnia 1936 do 31 marca 1937 r. według płci i wieku dla następujących grup pracowników w wysokości poniżej uwidocznionej:

Grupa	Kategorje pracowników objęte poszczególnemi grupami	Wysokość ustalonych przeciętnych zarobków miesięcznych dla poszczególnych grup za okres od 1.IV. 1936 do 31.III. 1937 r. zł.	Uwagi
I.	wszyscy pracownicy rolni w wieku do 16 lat włącznie	18.—	x) przy wyliczaniu kategoryj pracowników, objętych grupą V. opuszczono straż leśną, ponieważ zarobki tej kategorji pracowników, jako nieobjętej umową zbiorową, obliczane będą przy wymierzaniu renty wypadkowej według ich faktycznej wysokości w myśl § 8 przytoczonej wyżej Instrukcji Ministra Opieki Społ. z dnia 30. X. 1935 r.
	wszystkie pracownice roine w wieku do 16 lat włącznie	18.—	
II.	wszyscy pracownicy rolni w wieku od 16 do 18 lat włącznie	28.—	
	wszystkie pracownice rolne w wieku od 16 do 18 lat włącznie	28.—	
III.	wszyscy pracownicy rolni w wieku od 18 do 25 lat włącznie z wyjątkiem wskazanych w grupie IV i V.	38.—	
	wszystkie pracownice rolne w wieku ponad 18 lat	35.—	
IV.	ordynarjusze w wieku powyżej 21 lat i wszyscy pracownicy rolni w wieku powyżej 25 lat z wyłączeniem wskazanych w grupie V.	55.—	
V.	rzemieślnicy w gospodarstwach rolnych, dozorcy gosporczy wszyscy w wieku powyżej 21 lat x)	65.—	

Za Wojewodę: Dr. J. Macko
Naczelnik Wydziału.

108

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 15 lipca 1936 r.

w sprawie podania mag. farm. Mieczysława Zyborskiego o udzielenie konsesji na nową aptekę publiczną w Krakowie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 r. (Dz. u. p. a. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Mieczysław Zyborski wniósł dnia 5 czerwca 1936 r. do Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie ze stanowiskiem: 1) przy ul. Szewskiej od Nr. 1 do 27 i od Nr. 2 do 24 z uwzględnieniem narożników z ul. Jagiellońską, 2) przy ul. Pędzichów od 1 do 7, 3) przy ul. Długiej od Nr. 36 do 40 i od 27 do 31 włącznie z uwzględnieniem narożników z ul. Filipa i pl. Słowiańskim, 4) przy ul. Słowackiego od 50 do 66 włącznie z jednej strony i od 37 do narożnika ul. Długiej tj. do 86, następnie narożnika ul, Kamiennej z ul. Długą 67, dalej wzdłuż ul. Prądnickiej, Śląskiej, Lubelskiej z jednej i drugiej strony, z uwzględnieniem wszystkich narożników na przestrzeni w|w stanowiska.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Za Wojewodę: Mr. farm. **Adam Filemonowicz**
Kontr. inspektor farmaceutyczny

109

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GORLICKIEGO

z dnia 6 lipca 1936 r.

w sprawie wyłożenia projektu księgi gruntowej dla wsi scalonej Brunary Niżne i Wyżne powiatu gorlickiego, objętych jednym projektem księgi gruntowej dla gminy kat. Brunary, gminy Śnietnica.

Starostwo Powiatowe w Gorlicach zgodnie z § 1 art. 16 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie (Dz. U. R, P. Nr. 38, poz. 392) podaje do publicznej wiadomości, źe w dniu 6 lipca 1936 r, wyłożony został w Starostwie Powiatowem w Gorlicach na przeciąg jednego miesiąca projekt księgi gruntowej dla wsi Brunary Niżne i Wyżne, w gminie Śnietnica, w powiecie gorlickim, objętych jednym projektem księgi gruntowej dla gminy kat. Brunary.

Osoby interesowane mogą w terminie jednego miesiąca zgłosić do Starostwa Powiatowego w Gorlicach sprzeciwy co do zaprojektowanych wpisów ujawnionych w danych wykazach hipotecznych.

Powyższy termin jednomiesięczny liczy się od trzeciego dnia po wywieszeniu niniejszego obwieszczenia w Zarządzie Gminnym w Śnietnicy.

Obwieszczenie niniejsze ogłoszone zostało w Zarządzie Gminnym w dniu 11 lipca 1936 r.

Starosta Powiatowy wz. **Mgr. Jackowski**
Zastępca Starosty

110

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻYWIECKIEGO

z dnia 24 lipca 1936 r.

w sprawie uprawomocnienia się postępowania scaleniowego we wsi Przyborów, przys. Głuchaczki w gminie Jeleśnia.

Starosta Powiatowy Żywiecki na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz, 833) w „brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r, (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 lipca 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Żywieckiego z dnia 3 lipca 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Przyborów, przyś. Głuchaczki położonej w gminie Jeleśnia powiecie żywieckim.

Za Starostę: **Inż. R. Ostrowski**
Komisarz Ziemski.

111

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU POWIATOWEGO
W KRAKOWIE
z dnia 28 lipca 1936 r.
o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania Woli Justowskiej.

Stosownie do postanowień art. art. 21 i 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) Wydział Powiatowy ogłasza niniejszem o przystąpieniu do sporządzenia ogólnego i szczegółowego planu zabudowania Gromady Wola Justowska w całości.

O terminie i miejscu wyłożenia projektu planu zabudowania do przeglądu stron interesowanych nastąpi później osobne ogłoszenie.

Termin zgłaszania wniosków przez interesowanych wyznacza się od 5 sierpnia 1936 r. do 17 września 1936 r. w Wydziale Powiatowym w Krakowie, Marka 8, pokój Nr. 12.

Za Przewodniczącego: **Mgr. Chrapowicki**
Wicestarosta

112

OBWIESZCZENIE
ZARZĄDU MIEJSKIEGO
W WIELICZCE
z dnia 21 lipca 1936 r.
w sprawie sporządzenia szczegółowych planów zabudowania

Zarząd Miejski w Wieliczce zawiadamia po myśli art. 30 prawa budowlanego o uchwaleniu przez Radę miejską w dniu 13 lipca 1936 r. szczegółowego planu zabudowania części m. Wieliczki zawartej między ulicami: Narutowicza, Konopnickiej, Siemiradzkiego wraz z Lekarką, Asnyka, Strzelców, Batorego, Rynek Górny, P. O. W. Daniłowicza, Piłsudskiego.

Powyższe plany będą wyłożone do przeglądu w Budownictwie miejskiem w Wieliczce w dniach od 1 sierpnia do 28 sierpnia 1936 r.

Tamże można zgłaszać zarzuty w dniach od 29 sierpnia do 11 września 1936 r.

Burmistrz: **Jagielski Józef.**

113

ORZECZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO
KRAKOWSKIEGO
z dnia 28 lipca 1936 r.
w przedmiocie zmiany granic obwodu rybackiego Nr. XIII rzeki Wisły.

Na zasadzie art. 20 ustawy o rybołowstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) w trybie ustalonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 165) Urząd Wojewódzki Krakowski, jako władza właściwa po myśli zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1934 r. Nr. Z. Ryb. II-1|11.

orzeka

zmianę granic obwodu rybackiego Nr. 13 rzeki Wisły (Rudawa) przez włączenie do tego obwodu w granicach ustanowionych edyktami dawnego Namiestnictwa z dnia 29 maja 1895 L. 41560, z dnia 14 maja 1904 r. L. 9116 i z dnia 19 listopada 1904 L. 102883 również całej części dorzecza Rudawy położonej na obszarze województwa kieleckiego.

W ten sposób ustanowiony obwód rybacki będzie obejmował rzekę Rudawę od źródeł aż do ujścia potoku Łączka wraz z rzeczką Racławką, Szklarką, Łączką, oraz wszystkiemi innemi dopływami na tej przestrzeni do Rudawy wpadającemi w całym ich biegu na obszarze następujących gmin: Czubrowice, Racławice, Paczułkowice, Szklary, Bętkowice powiatu olkuskiego, w Województwie kieleckiem, oraz Krzeszowice, Nowa Góra, Tenczynek i Trzebinia powiatu chrzanowskiego w Województwie krakowskiem.

Za Wojewodę: K **Eustachiewicz**
Naczelnik Wydziału.

Dział nieurzędowy.

RRZETARGI

Urząd Wojewódzki Krakowski ogłasza przetarg publiczny na wykonanie robót:

a) ślusarskich
b) murarskich
c) pokostniczych

w budującym się gmachu Bibljoteki Jagiellońskiej w Krakowie.

Formularze ofertowe na każdą z powyż-

szych robót oddzielnie otrzymać można w Urzędzie Wojewódzkim przy ul. Basztowej 22 III p. w godzinach urzędowych za poprzedniem złożeniem w I Urzędzie Skarbowym należności za formularz ofertowy w wysokości 5 zł.

Termin składania ofert oddzielnie na każdą z wyszczególnionych robót w biurze Kierownika Oddziału budowlanego upływa w dniu 12 sierpnia 1936 r. o godzinie 10-tej. Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godzinie 11-tej.

Do oferty należy dołączyć dowód na złożone w I Urzędzie Skarbowym wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej kwoty.

Oferty niezłożone w podanym terminie, niepoparte wymaganem wadjum lub niesporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami o dostawach i robotach państwowych nie będą rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór oferenta lub unieważnienie przetargu.

Za Wojewodę: Inż. J. Wąsowski
Naczelnik Wydziału Kom. Bud.

Więzienie w Krakowie zakupi w drodze nieograniczonego przetargu około: a) 1.600 kg fasoli kolorowej Wachtel, b) 30.000 kg. ziemniaków jadalnych, c) 1.500 kg. kaszy siekanki jęczmiennej, d) 1.000 kg. kaszy hreczanej całej, e) 1.000 kg. kaszy jaglanej, f) 100 kg. jęczmienia, g) 50 kg, kminku, h) 7000 kg. mąki pszennej 60 proc. i) 800 kg. pęcaku, j) 5 kg. pieprzu całego, k) 1,800 kg. słoniny solonej, grzbietowej, grubej, l) 100 kg. smalcu wieprzowego, ł) 50 kg. sera krowiego, m) 1.000 litrów mleka słodkiego, pełnowartościowego, niezbieranego, n) 500 szt. jaj świeżych.

Reflektuje się na towar zdrowy, czysty, świeży i zdatny do magazynowania.

Dostawa artykułów żywnościowych odbywać się będzie w miarę zapotrzebowania więzienia. Przy kartoflach należy podać cenę starych i nowych.

Miejsce dostawy wszystkich artykułów: magazyny więzienia w Krakowie, ul. Senacka 3, Kamienna 16 i w Podgórzu, ul. Czarnieckiego 3.

Cenę za dostawy należy podawać loco magazyny więzienia.

Oferty na dostawę należy składać na ręce naczelnika więzienia w Krakowie ul. Senacka 3.. najpóźniej do dnia 4 sierpnia 1936 r. godz. 9-tej.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi dnia 4 sierpnia 1936 r. o godz. 10-tej.

Do oferty należy dołączyć wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy.

Oferty należy składać w zapieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych".

Oferty mają zawierać: 1) powołanie się na ogłoszenie o przetargu, 2) wyraźne oświadczenie się, że oferent poddaje się zasadniczym warunkom przetargu, 3) żądaną cenę w walucie polskiej, 4) ilość oferowanych artykułów, 5) nazwisko i imię, dokładny adres oraz podpis oferenta.

Więzienie zastrzega możliwość przetargu ustnego w dniu 4 sierpnia 1936 r. o godz. 11-tej, zmniejszenie lub zwiększenie ilości oferowanych artykułów, nieprzyjęcie żadnej oferty oraz podział dostawy między kilku oferentów.

Oferty bez wadjum i próbek nie będą brane pod uwagę.

O szczegółowych warunkach przetargu i dostawy, osoby zainteresowane mogą [się informować u kierownika Działu Gospodarczego Więzienia w Krakowie, ul. Senacka l. 3 telef. 113—18.

Naczelnik Więzienia: **W. Łączyński**
Komisarz S. W.

Więzienie w Tarnowie zakupi w drodze nieograniczonego przetargu: 125 q mąki żytniej 97 proc,, 20 q mąki żytniej 65 proc., 36 q mąki pszennej 65 proc., 7 q mąki pszennej 70 proc., 20 q kaszy jęczmiennej, 20 q pęczaku, 10 q grochn zielonego, 10 q fasoli kolorowej, 5 q jęczmienia, 1500 kg słoniny grzbietowej, 50 kg, smalcu wieprzowego, około 1000 kg mięsa wołowego I gatunku i około 1200 l. mleka pełnego.

Dostawa powyższych artykułów winna być uskuteczniona częściowo w miarę zapotrzebowania w czasie do dnia 1 października 1936 r.

Oferty w zamkniętych i opieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych" należy składać do dnia 3 sierpnia 1936 r. godz. 12-ta.

Do oferty należy dołączyć próbki i wadjum w gotówce lub papierach wartościowych w wysokości 5 proc. wartości zaoferowanych artykułów.

Oferty bez wadjum i próbek nie będą uwzględnione.

Szczegółowych informacji o warunkach dostawy udziela Naczelnik Więzienia w godzinach urzędowych.

Naczelnik Więzienia. **S. Wojtczak**, komisarz S.W

Więzienie w Jaśle ogłasza

Przetarg ofertowy

na dzień 6 sierpnia 1936 r. godz. 12-ta na dostawę różnych artykułów żywnościowych na okres 3 miesięczny.

O bliższe informacje należy się zgłaszać do Zarządu Więzienia.

Naczelnik Więzienia: **M. Klerykowski**
Komisarz Str. Więz.

Komitet Budowy Parku Sport. w Krakowie rozpisuje przetarg publiczny na wykonanie pawilonu i basenu kąpieliskowego pływalni w Parku Sportowym. Oferenci na roboty murarskie, betonowe, ciesielskie i rękodzielnicze — mogą zgłaszać się od dnia 27 lipca do 10 sierpnia 1936 r. w biurze Kierownictwa Budowy, Ratusz parter drzwi Nr. 8 od godz. 12 — 14.

Protokolarne otwarcie ofert odbędzie się tamże we wtorek dnia 11 sierpnia 1936 o godz. 12-tej.

Przewodniczący Komit. Bud.
Parku Sport. w Krakowie
Narbut Łuczyński, gen. bryg.

Wydział Powiatowy w Chrzanowie ogłasza publiczny przetarg ofertowy na dostawę

około 650 ton cementu portland

z dostawą do stacji Trzebinia i Krzeszowice, **na dzień 7 sierpnia** 1936 r. godz. 11-ta przedpołudniem.

Informacyj dotyczących warunków dostawy udzieli Powiatowy Zarząd Drogowy w Chrzanowie.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
wz. **Mgr. A. Sulisz**
wicestarosta.

Urząd Wojewódzki Krakowski ogłasza przetarg publiczny na wykonanie następujących robót budowlanych przy nadbudowie III p. na gmachu Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, przy ul. Basztowej L. 22 w Krakowie.

1) dostarczenia dźwigu osobowego i ciężarowych,

2) wykonanie robót blacharskich (rur spustowych).

Formularze ofertowe dla każdej z robót oddzielnie nabyć można w Urzędzie Wojewódzkim, ul. Basztowa L. 22, III. p w Oddziale Budowlanym w Kierownictwie nadbudowy po cenie: ad 1) 4 (cztery) zł., ad 2) 50 groszy, gdzie również przeglądnąć można odnośne plany i uzyskać szczegółowe wyjaśnienia.

Oferty sporządzone oddzielnie dla każdej kategorji robót, na urzędowych formularzach i według obowiązujących przepisów składać należy w Urzędzie Wojewódzkim, ul. Basztowa L. 22, do dnia **10 sierpnia 1936 r do godz. 10-tej**. w biurze Kierownika Oddziału Budowlanego (III. p.), poczem o godź. 11-tej nastąpi kolejne otwarcie tychże w obecności oferentów.

Do każdej oferty dołączyć należy dowód na złożone w Kasie Skarbowej wadjum w wysokości 5% (pięć procent) kwoty oferowanej.

Oferty nie złożone w powyższym terminie i niepoparte wymaganem wadjum nie będą rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór oferenta, względnie nieprzyjęcie żadnej z przedłożonych ofert.

Za Wojewodę: **Inż. Praczyński**
wz. Naczelnika Wydziału Komunik. Budowlan.

Ogłoszenie przetargu

na dostawę materjałów faszynowych i kamienia oraz wykonanie budowli regulacyjnych na Wiśle i Dunajcu, w obrębie Państwowego Zarządu Wodnego w Tarnowie.

W biurze Państwowego Zarządu Wodnego w Tarnowie, przy ul. Targowej 1, II. p. odbędzie się dnia

17 sierpnia 1936 r. o godz. 11-tej.

publiczny przetarg ofertowy, a to:

A) Na dostawę materjałów faszynowych i wykonanie robót regulacyjnych faszynowych **na Wiśle na lewym brzegu od km. 161—208**, w szczególności:

1) pod Opatowcem-Rajem km. 161-177 o ogólnej objęt. 9,000 m^3 faszyn,

2) pod Kępą Bolesławską-Błotną Wolą km. 182-184 o ogólnej objęt. 3,000 m^3 faszyn,

3) pod Komorowem-Słupcem km. 203-208 o ogólnej objętości 5,000 m^3 faszyn,

B) Na dostawę materjałów faszynowych i kamienia oraz wykonanie robót regulacyjnych faszynowych z narzutem kamiennym **na Dunajcu od km. 60-km. 22,** w szczególności:

1) pod Melsztynem km. 57,810—56,450 o ogólnej objętości 4,000 m^3 faszyn i 600 m^3 kamienia łamanego.

2) pod Szczepanowicami km. 42,400 — 41.280 o ogólnej objętości 4,000 m^3 faszyn i 600 m^3 kamienia łamanego.

3) pod Sanoką km. 23,900—km. 22,800 o objętości 4,000 m^3 faszyn i 475 m^3 narzutów kamiennych, z zapasu znajdującego się się na placu składowym.

Oferty mogą opiewać na poszczególne przestrzenie rzeki, ewentualnie na samą dostawę materjałów lub wykonanie robót.

Zastrzega się, że podane wyżej ilości materjałów do wyrobienia mogą być zwiększone lub zmniejszone o 30 proc.

Oferty należy przedkładać w zamkniętej i opieczętowanej kopercie z napisem „Oferta na dostawę materjałów i wykonanie robót na Wiśle" lub „Oferta na dostawę materjałów i wykonanie robót na Dunajcu" pod adresem Państwowego Zarządu Wodnego w Tarnowie.

Do oferty ma być dołączony dowód złożenia w Kasie Skarbowej w Tarnowie lub w Krakowie wadjum w wysokości 3 proc. od oferowanej kwoty.

Nie będą rozpatrywane oferty wniesione po godz. 11-tej w dniu 17-ym sierpnia 1936 lub złożone do innego urzędu, bez wadjum, lub nie sporządzone na przepisanym wzorze i zawierające nieuzasadnione dopiski i zastrzeżenia.

Urzędowi Wojewódzkiemu przysługuje prawo swobodnego wyrobu oferty do zatwierdzenia, ewentualnie prawo niezatwierdzenia żadnej oferty.

Plany projektów budowy, ogólne i szczegółowe warunki budowy i warunki płatności, przeglądać można w biurze Wydziału Dróg Wodnych, Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie oraz w biurze Państwowego Zarządu Wodnego w Tarnowie w godzinach urzędowych, gdzie też zasięgać można przedmiotowych informacyj i nabywać formularze ofert po cenie 50 gr.

W Krakowie, dnia 30 lipca 1936 r.

Za Wojewodę: **Inż. Adam Bielański**
Naczelnik Wydziału.

Ogłoszenie przetargu

na wykonanie robót regulacyjnych na rzece Wiśle w obrębie Państwowego Zarządu Wodnego w Sandomierzu od km. 209.5 do km. 324, oraz dostawę odpowiedniej ilości kołków faszynowych i kamienia łamanego.

W biurze Państwowego Zarządu Wodnego w Sandomierzu, przy ul. Długosza L. 5, I p. odbędzie się dnia

19 sierpnia 1936 r. o godz. 11-tej.

przetarg publiczny ofertowy na wykonanie budowli regulacyjnych, a to:

A. Roboty regulacyjne faszynowe z materjału z kęp państwowych.

1) pod Zawadą-Ostrówkiem km. 223,—4.225, na lewym i prawym brzegu, o ogólnej objętości 12,000 m^3 faszyn,

2) pod Długołęką km. 241,6-243, na lewym brzegu, o ogólnej objętości 12.000 m^3 faszyn.

3) pod Kępą Linowską km. 294-295,5 na na lewym brzegu, o ogólnej objętości 10.000 m^3 faszyn,

4) pod Łęgiem Rachowskim-Annopolem km. 300-302, na lewym brzegu o ogólnej objętości 11,000 m^3 faszyn,

5) pod Świeciechowem km. 306-308 na prawym brzegu, ogólnej objętości 6.500 m^3 faszyn,

6) pod Ciszycą km. 317-317,5 na lewym brzegu, o ogólnej objętości 15,000 m^3 faszyn,

B. Roboty kamienne:

1) pod Zawichostem — Rybitwami km. 288-290 na lewym brzegu, o gólnej objętości 4,000 m^3 kamienia miękkiego,

2) pod Piotrowicami km. 291-292 na lewym brzegu, o ogólnej objętości 8,400 m^3 kamienia miękkiego,

3) pod Kępą Linowską km. 294-295,5 na lewym brzegu, o ogólnej objętości 3,000 m^3 kamienia miękkiego,

4) pod Łęgiem Rachowskim-Annopolem km. 300-302 na lewym brzegu, o objętości 3,900 m^3 kamienia miękkiego,

5) pod Łęgiem, Rachowskim-Annopolem km. 300-302 na lewym brzegu, o objętości 1.000 m^3 kamienia twardego.

6) pod Bassonją km. 312-314 na prawym brzegu, o objętości 6,600 m^3 kamienia miękkiego.

Oferty mogą opiewać na poszczególne przestrzenie budowy lub na całość.

Zastrzega się, że podane wyżej ilości materjałów do wyrobienia mogą być zwiększone lub zmniejszone o 30 proc.

Oferty należy przedkładać w zamkniętej i opieczętowanej kopercie z napisem „Oferta na roboty regulacyjne" pod adresem Państwowego Zarządu Wodnego w Sandomierzu.

Do oferty ma być dołączony dowód złożenia w Kasie Skarbowej w Sandomierzu lub w Krakowie wadjum w wysokości 3 proc. od oferowanej kwoty.

Nie będą rozpatrywane oferty wniesione po godz. 11-ej w dniu 20-tym sierpnia 1936 lub złożone do innego urzędu, bez wadjum lub nie sporządzone na przepisanym wzorze i zawierające nieuzasadnione dopiski i zastrzeżenia.

Urzędowi Wojewódzkiemu przysługuje prawo swobodnego wyboru oferty do zatwierdzenia, ewentualnie prawo zatwierdzenia żadnej oferty.

Plany projektów budowy, ogólne i szczegółowe warunki budowy i warunki płatności, przeglądać można w biurze Wydziału Dróg Wodnych Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie oraz w biurze Państwowego Zarządu Wodnego w Sandomierzu, w godzinach urzędowych, gdzie też zasięgać można przedmiotowych informacyj i nabywać formularze ofert po cenie 50 gr.

W Krakowie, dnia 30 lipca 1936 r.

Za Wojewodę: **Inż. Adam Bielańsk**
Naczelnik Wydziału

Ogłoszenie przetargu

na wykonanie zabudowania potoku Łopuszna w Łopusznej w obrębie Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Sączu.

W biurze Ekspozytury Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Targu odbędzie się dnia 13-go sierpnia 1936 r. o godz. 11-ej przetarg publiczny, ofertowy na wykonanie budowli regulacyjnych, a to:

9.000 m³ wykopów pod budowle regulacyjne i splantowanie terenu,

300 m³ muru z kamienia łamanego na zaprawie cementowej,

2.500 m³ muru na sucho z kamienia łamanego, z zalaniem wierzchnich spoin zaprawą cementową.

Oferta musi opiewać na całość wykonanych robót. Zastrzega się, że podana powyżej ilość może być zmniejszona, lub zwiększona o 30 proc.

Oferty należy przedkładać w zamkniętej i opieczętowanej kopercie, z napisem: „Oferta na wykonanie robót regulacyjnych na potoku Łopuszna“, pod adresem Ekspozytura Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Targu.

Do oferty ma być dołączony dowód złożenia w Kasie skarbowej w Nowym Targu lub w Krakowie wadjum w wysokości 5% od oferowanej kwoty.

Nie będą rozpatrywane oferty, wniesione po godz. 11-tej w dniu 13-go sierpnia 1936 r. lub złożone do innego Urzędu, bez wadjum, lub nie sporządzone na przepisanym wzorze i zawierające nieuzasadnione dopiski i zastrzeżenia.

Urzędowi Wojewódzkiemu przysługuje prawo swobodnego wyboru oferty do zatwierdzenia, ewent.ualnie prawo niezatwierdzenia żadnej oferty.

Pleny projektów budowy, ogólne i szczegółowe warunki budowy i warunki płatności przeglądać można w biurze Ekspozytury Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Targu w godzinach urzędowych, gdzie też można zasięgać przedmiotowych informacyj i nabywać formularze ofert po cenie 50 gr.

Za Wojewodę: **Inż. A. Bielański**
Naczelnik Wydziału

Przetarg

na wykonanie zabudowania potoku Bystrego w Zakopanem w obrębie Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Sączu.

W biurze Ekspozytury Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Targu odbędzie się dnia 13 sierpnia 1936 r. o godz. 11-ej przetarg publiczny, ofertowy na wykonanie budowli regulacyjoych, a to:

5.400 m³ wykopów pod budowle regulacyjne,

6.500 m2 plantowania tąrenu koryta poza budowlami regulacyjnemi,

750 m³ muru z kamienia łamanego na zaprawie cementowej,

4.400 m³ muru suchego żłobu z kamienia łamanego z zalaniem wierzchnich spoin zaprawą cementową.

Oferta musi opiewać na całość wykonanych robót. Zastrzega się, że podana powyżej ilość może byc zmniejszona, lub zwiększona o 30 proc.

Oferty należy przedkładać w zamkniętej i opieczętowanej kopercie, z napisem „Oferta na wykonanie robót regulacyjnych na potoku Bystrym“, pod adresem Ekspozytura Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Targu.

Do oferty ma być dołączony dowód złożenia w Kasie Skarbowej w Nowym Targu, lub w Krakowie wadjum w wysokości 5 proc. od oferowanej kwoty.

Nie będą rozpatrywane oferty, wniesione pe godz. 11-ej w dniu 13-go sierpnia 1936 r., lub złożone do innego Urzędu; bez wadjum, lub nie sporządzone na przepisanym wzorze i zawierające nieuzasadnione dopiski i zastrzeżenia.

Urzędowi Wojewódzkiemu przysługuje prawo swobodnego wyboru oferty do zatwierdzenia, ewentualnie prawo niezatwierdzenia żadnej oferty.

Plany projektów budowy, ogólne i szczegółowe warunki budowy i warunki płatności przeglądać można w biurze Ekspozytury Państwowego Zarządu Wodnego w Nowym Targu w godzinach urzędowych, gdzie też można zasięgać przedmiotowych informacyj i nabywać formularze ofert po cenie 50 gr.

W Krakowie, dnia 31 lipca 1936 r.

Za Wojewodę: **Inż. Adam Bielański**
Naczelnik Wydziału.

---

5 Okręgowy Urząd Budownictwm w Krakowie, plac św. Magdaleny L. 2 rozpisuje

PRZETARG

1) Kraków — Różne inst. elektr. w garnizonie na dzień 18. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

2) Kraków — Adapt. bud, łaźni na Kopcu Kościuszki na dzień 18. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

3) Kraków — Inst. elektrychna na Kopcu Kościuszki na dzień 25. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

4) Kraków — Odwodnienie podwórza koszar w Zakrzówku na dzień 25. VIII, 1936 r. godz. 12-ta.

5) Kraków — Remont strzelnicy na Woli Justowskiej na dzień 19. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

6) Kzaków — Remont strzelnicy na Prądniku Czerwowym, na dzień 19. VIII. 1936 r. godz. 12-ta.

7) Zakopane — Sanat. Wojsk. — przebudowa westibulu, na dzień 20. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

8) Zakopane — Sanat. Wojsk. — budowa piwnicy, na dzień 20. VIII. 1936 r. godz. 12-ta.

9) Zakopane — Sanat. Wojsk. — Różne instalacje wodoc. kanal. i centr. ogrz. na dzień 20. VIII. 1936 r. godz. 13-ta.

10) Będzin — Inst. gromochronów, na dzień 17. VIII. 1836 r. godz. 13-ta.

11) Chorzów — Uszczelnienie basenu łaźni, na dzień 21. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

12) Lubliniec — Budowa drogi, na dzień 24. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

13) Tarn. Góry — Budowa drogi, na dzień 24. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

14) Tarn. Góry — Inst. elektr. w magazynie, na dzień 24. VIII. 1936 r. godz. 13-ta.

15) Tarnów — Inst. elektr. w koszarach, na dzidń 12. VIII. 1936 r. godz. 12-ta.

16) Wymiaua pieców, na dzień 14. VIII. 1936 r. godz. 12-ta.

17) Kraków — Inst. łaźni na Kopcu Kościuszki, na dzień 18. VIII. 1936 r. godz. 13-ta.

18) Kraków-Dąbie — Inst. wodoć. i kanal, na dzień 28. VIII. 1936 r. godz. 11-ta.

19) Kraków, ul, Wrocławska — Rem. sali opatrunkowej, na dzień 21. VIII. 1936 r. godz. 12-ta.

Informacje oraz druki ofertowe otrzymać można w godzinach urzędowych.

Składanie wadjum i ofert określają warunki przetargu.

Prawo wyboru oferenta, zmniejszenia lub zwiększenia robót i unieważnienia przetargu zastrzeżone.

Kierownik Okr. Urzędu Budownictwa Nr. V.

Poszukiwania.

Sąd grodzki w Kalwarji Zebrzydowskiej Kg. 102|36 poszukuje osk. Witolda Szera ur. 18. grudnia 1913 r. syna Stefana i Adeli Sawickiej, ur. w Tyrzysku, robotnika bez stałego miejsca.

Sąd grodzki w Kalwarji Zebrzydowskiej Kg. 486|36 poszukuje osk. Jerzego Popiela, porucznika rezerwy, bez zajęcia, ur. 15. stycznia 1905 r. ostatnio zam. we Lwowie przy ul. Piekarskiej L. 16 m. 34.

Sąd grodzki w Kalwarji Zebrzydowskiej Kg. 53|36 poszukuje osk. Wojciecha Krawczyka, ur. 13 kwietnia 1913 r. syna Jana i Anny zam. w Solwinach Nr. 170, ostatnio bez stałego miejsca zamieszkania.

Sąd grodzki w Kalwarji Zebrzydowskiej Kg. 429|36 poszukuje oskarżonego Zygmunta Pawłowskiego, ur. w roku 1885 cygana bez stałego miejsca zamieszkania.

Sąd grodzki w Zatorze Kg. 814|33 odwołuje poszukiwanie zarządzone, za Edwardem Smardzińskim, urodzonym 2 stycznia 1905 r. w Brzezince ad. Oświęcim i tam zamieszkałym, synem Stanisława i Józefy.

Wyłudzanie wsparć

Kilarski Franciszek, ur. w r. 1882 w Nowym Sączu, z zawodu szewc, syn Wincentego i Małgorzaty, stale zamieszkały w Nowym Sączu, alkoholik, wykazujący wstręt do pracy, włóczy się wraz z dzieckiem po miastach Polski, wyłudzając pod rozmaitemi pozorami nadrożne wsparcia z funduszów Opieki Społecznej. Ewentualne wsparcia udzielane Kilarskiemu, względnie koszta zaopiekowania się dzieckiem jego, nie będą zwracane przez Gminę miasta Nowego Sącza.

Prezydent miasta: wz. **Mgr. J. Krupa**
Wiceprezydent

Zagubienie względnie kradzież dokumentów zgłosiły następujace osoby.

1) Milewicz Zygmunt, urodzony 7 listopada 1900 r, w Saratowie Rosja Sowiecka, zamieszkały w Krakowie ul. Płaszowska 84, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Chełm Lubelski.

2) Pater Aniela, zamieszkała w Krakowie ul. Kopernika 7, zagubienie legitymacji urzędniczej Nr. 169 wydanej przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie.

3) Prokop Michał, urodz. 12 września 1910 r. w Sokole pow. Gorlice, zamieszkały w Krakowie ul. Czarnowiejska 5, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Jasło.

4) Urbańska Regina, zamieszkała w Kielcach ul. Ogrodowa 10, zagubienie świadestwa maturycznego, wydanego przez Dyrekcję Prywatnego Seminarjum Nauczycielskiego w Krakowie.

5) Foszczyński Wiktor, urodz. 1 kwietnia 1907 r. w Skawie pow. Myślenice, zamieszkały w Krakowie ul. Rękawka 32, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Bochnia.

6) Kaczmarczyk Antoni, zamieszkały w Krzyszkowicach pow. Kraków, zagubienie dowodu tożsamości konia Nr. 11022 Serja D. wydanego przez Rejonowy Inspektorat Koni w Krakowie.

7) Rec Stanisław, urodz. 6 maja 1895 r. w Czajkowej pow. Mielec, zamieszkały w Krakowie ul. Nadwiślańska 4, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Wilejka Mołodeczno (Postawy).

8) Weinberger Izaak, kradzież legitymacji ubezpieczeniowej Nr. 7739450 wydanej przez Ubezpieczalnię Społeczną w Krakowie.

9) Hajdus Marjan, urodz. 17 października 1892 r. w Krakowie, zamieszkały w Krakowie przy ul. Piłsudskiego 28, zagubienie książeczki wojsnwej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

10) Ptak Józef, urodz. 17 października 1908 r. w Koszycach Wielkich pow. Tarnów, zamieszkały w Bronowicach Małych Nr. 236, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P, K. U. Tarnów.

11) Walaszek Franciszek, urodz. 16 października 1900 r. w Brzeziu pow. Bochnia zamieszkały w Dąbiu ul. Krucza 4, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

12) Wójcik Wiktor, zagubienie legitymacji ubezpieczeniowej Nr. 7552937 wydanej przez Ubezpieczalnię Społeczną w Chrzanowie.

13) Czechowski Michał, kontr. poborca skarbowy, zamieszkały w Ropczycach, zagubienie legitymacji urzędniczej Nr. 873 wydanej przez Izbę Skarbową w Krakowie.

14) Płachno Tadensz, zamieszkały w Krakowie ul. Kazimierza Wielkiego 75, zagubienie dowodu rejestracyjnego samochodu Nr. Kr. 95726, wydanego przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

15) Kaszuba Józef, zamieszkały w gromadzie Olszyny 31 poczta Babice koło Alwerni pow. Chrzanów, kradzież dowodu tożsamości konia, Nr. 115671 Serja D.

16) Goldwasser Adam, nauczyciel Państwowego Gimnazjum im. Asnyka w Kaliszu, zagubienie legitymacji urzędniczej wydanej przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Warszawskiego.

17) Omasta Antoni, rocznik 1913, zamieszkały w Zadzielu pow. Żywiec w firmie „Wschód“, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Żywiec.

18) Ormaniec Józef, urodz. 12 września 1908 r. w Gilowicach pow. Żywiec, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Żywiec.

19) Jakubiec Stefanja, urodz. 25 września 1911 r. w Chmielowie pow. Tarnobrzeg, zamieszkała w Krakowie ul. Skorupki 6, zagubienie dowodu osobistego wydanego przez Zarząd gminny Prądnik Czerwony.

20) Cebula Walenty, rocznik 1908 syn Michała i Anny, przebywający w więzieniu w Wiśniczu koło Bochni, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez 42 pułk piechoty.

21) Drozd Walenty urodz. 7 grudnia 1904 r. w Woli Rafałowskiej pow. Rzeszów, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U, Kraków-Miasto.

22) Maniecki Jan, urodz. 8 stycznia 1909 r. w Pleszowie pow. Kraków, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Powiat.

23) Zasławski Marjan, lat 38, syn Jana i Walerji, zamieszkały w Stróżach poczta Zakliczyn, pow. Brzesko, kradzież dowodu osobistego wydanego przez Zarząd Miejski Nowy Targ.

24) Brzezula Piotr, urodz: w 1893 r. w Wilkowisku, zamieszkały w Strzyrzycach gmina Jodłownik, pow. Limanowa, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Nowy Targ.

25) Luzar Teofil, urodz. 8 kwietnia 1909 r. w Krakowie, zamieszkały w Krakowie, ul. Kołątaja 8, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

26) Dziedzic Franciszek, urodz. 9 września 1912 r. w Niegowici pow. Bochnia, zagubienie książeczki wojskowej i karty mobilizacyjnej wydanej przez P. K. U. Bochnia.

27) Zamarlik Józef, urodz. 11 lutego 1901 r. zamieszkały w Chełmku pow. Chrzanów, zagubienie karty z wolnienia z wojsks wydanej przez Komisję poborową w Chrzanowie.

28) Krzemiński Kazimierz, ur. 21.8 1894 r. w Bochni zam. Kraków ul. J. Lea Nr. 20 b zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Bielsko.

29) Rąpała Józef, urodz. w 1909 r. w Kipsznej gmina Ciężkowice pow. Tarnów, zagubienie książeczki wojskowej Nr. ew.|368 wydanej przez P. K. U. Tarnów.

30) Długosz Teofil, urodz. 21 lipca 1908 r. syn Florjana i Marji z Sewerynów, kradzież książeczki wojskowej i karty mobilizacyjnej wydanej przez 3 Bataljon Korpusu Ochrony Pogranicza.

31 Sieński Antoni, ur. w 1908 r. w Roztoce gmina Zakliczyn pow. Tarnów, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Bochnia.

32) Brzozowska Regina, zam. w Zakopanem ul. Chałubińskiego, willa Miraż, kradzież legitymacji urzędniczej Nr. 1153|1720|p wydanej przez Inspektorat Szkolny Obwodu Warszawskiego w Warszawie.

33) Dominówna Antonina, nauczycielka, zamieszkała w Leśnicy pow. Nowy Targ, kradzież legitymacji urzędniczej.

34) Stec Adam, urodz. 13 grudnia 1903 r. w Słotwinie Brzesku, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Tarnów.

36) Göttinger Stanisław, zam. w Bochni ul. Oracka, zagubienie legitymacji akademickiej wydanej przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie.

36) Zachara Władysław, ur, 2 czerwca 1901 r. w Tarnowie, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

37) Goleń Antoni, urodz. 30 kwietnia 1902 r. w Siedliskach pow. Jasło, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Sanok.

38) Antonio Clem. Sonanini, zam. w Trzebini, spalenie dowodu rejestr. Kr. 97220 od samochodu osobowego marki Steyer, wydanego przez Urząd Wojewódzki Krakowski, oraz dowodu tożsamości tegoż samochodu Nr. 13758 wydanego przez Starostwo powiatowe w Chrzanowie.

39) Włodarz Jakób, Czyżyny 6 dowód tożsamości konia Serja B. Nr, 126444 wydany przez R. I. K. w Olkuszu.

Zagubienie pieczęci przez sołtysa gromady Czułuwek.

Sołtys gromady Czułówek gminy Czernichów zagubił w dniu 18 lipca 1936 r. pieczątkę z napisem: Gromada Czułówek Sołtys Gmina Czernichów. Pieczęć tą zagubił wracając z Czernichowa z zebrania Sołtysów do Czułówka.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki“ Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1 zł. — Przedpłata na rok 1936 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł. kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia „Krakowska“ Kraków ul. św. Jana 13, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego